

نقش کلینوپتیلولیت در حذف غلظت کشنده آمونیاک کل در قزل آلائی رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*)

محمد فرهنگی^{(۱)*} و عبدالمجید حاجی مراد لو^(۲)

s.farhangi@yahoo.com

۱ - مجتمع آموزش عالی شهرستان گنبد، صندوق پستی: ۱۶۳

۲ - دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، صندوق پستی: ۳۸۶

تاریخ دریافت: آذر ۱۳۸۸ تاریخ پذیرش: اردیبهشت ۱۳۹۰

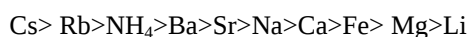
چکیده

این مطالعه، بمنظور سنجش کارآیی ژئولیت کلینوپتیلولیت در جذب غلظت کشنده آمونیاک کل در ماهی قزل آلائی رنگین کمان اجرا شد. بچه ماهیانی با وزن ۲۱-۹/۵ گرم (میانگین ۱۵ گرم) در معرض ۴ غلظت مختلف از آمونیاک کل ($N-NH_4$) شامل: ۱۰، ۱۵، ۲۰ و ۲۵ میلی گرم در لیتر قرار گرفتند. یک گروه ۱۳ تایی بعنوان شاهد مورد استفاده قرار گرفت. غلظت کشنده آمونیاک کل ($N-NH_4$) در مدت ۲۴ ساعت تعیین شد. تحت شرایط ثابت دما و pH (دمای 16 ± 1 درجه سانتیگراد و $pH = 7/7 \pm 1$) غلظت کشنده آمونیاک برابر با ۲۵ میلی گرم در لیتر آمونیاک کل بود (معادل ۰/۴۴ میلی گرم در لیتر آمونیاک غیر یونیزه $N-NH_3$ براساس دما و pH). از مقادیر ۲، ۵، ۱۰، ۱۳ و ۱۵ گرم در لیتر کلینوپتیلولیت در غلظت کشنده آمونیاک کل توانست تلفات را به صفر برساند. پس از گذشت ۲۴ ساعت اختلاف معنی داری بین فاکتورهای سختی و آمونیاک کل بدست آمد ($P < 0.01$). بیشترین تلفات در ساعات اولیه آزمایش رخ داد.

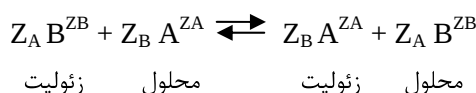
لغات کلیدی: قزل آلائی رنگین کمان، ضایعات بافتی، تصفیه آب، کیفیت آب

مقدمه

یکی از معضلات پرورش ماهی تغییرات کیفی آب است که منجر به کاهش تولید می‌شود. در بین عوامل کیفی آب آمونیاک نقش اساسی دارد. آمونیاک در حالت یونیزه بشکل یون آمونیوم (NH_3^+) اثرات سمی زیادی بر ماهیان دارد. آمونیاک در آب خیلی محلول بوده و افزایش اندک فشار جزء (Partial pressure) آمونیاک در آب می‌تواند افزایش آمونیاک محلول در خون را به همراه داشته باشد. با توجه به اهمیت موضوع خصوصاً در مزارع خاکی، شالیزارها، ماشین‌های حمل و نقل ماهی و سیستم‌های مدار بسته پرورشی که امکان تعویض آب به حد کافی نیست، لزوم یافتن روش‌های جدید تشخیص و پیشگیری که مطابق با امکانات موجود کشور باشد کمک شایانی در رفع این عارضه خواهد کرد. یکی از روش‌های معمول استفاده از مواد معدنی افزایش دهنده کیفیت آب یا بعبارت دیگر زئولیت (Zeolite) است. زئولیت‌ها در واقع کانی‌هایی از جنس سیلیکات آلومینیوم با ساختار چهار وجهی (چهار اتم اکسیژن حول یک اتم سیلیسیم) هستند که در آن حفرات و کانالهایی با ابعاد ۳-۱۰ آنگستروم وجود دارد (Mumpton & Fishman, 1977; Gattardi & Galli, 1985). در داخل این حفرات به میزان ۱۰ تا ۱۰ درصد آب وجود دارد. وجود این ساختمان در زئولیت به آنها اجازه می‌دهد تبادل کاتیونی را با ظرفیت بین ۴/۷۳-۲/۱۶ میلی‌اکی والان بر گرم داشته باشند (Mumpton & Fishman, 1977; Kayabali & Kezer, 1998). کاتیونهای خارجی قابل تبادل در زئولیت‌ها معمولاً Na^+ , K^+ , Ca^{2+} , Mg^{2+} می‌باشد، که برای زئولیت مورد نظر (کلینوپتیلولیت) این یونها شامل Na^+ و K^+ می‌باشد (Bergero et al., 1994). ترتیب تمایل جذبی در کلینوپتیلولیت بشرح زیر است (چالکش امیری، ۱۳۷۸; Bergero et al., 1994)

اگر زئولیت در تماس با محلولی قرار گیرد، یون متحرک موجود در ساختمان زئولیت و یون موجود در محلول می‌توانند محل خود را تعویض کنند ولی با حفظ این شرط که همواره محلول و زئولیت از نظر الکتریکی خنثی بمانند. این تعویض یونی همانند یک واکنش تعادلی عمل می‌کند (Silapajarn et al., 2006):

A, B = یونهای قابل تعویض در محلول و زئولیت
 ZA, ZB = ظرفیت یونهای موجود در محلول و زئولیت
 در بین زئولیت‌های طبیعی ۲ نوع فیلپسیت (Phillipsite) و کلینوپتیلولیت (Clinoptilolite) بدلیل تمایل بالا در جذب یون آمونیوم از اهمیت بیشتری در آبی‌پروری برخوردارند (Kayabali & Kezer, 1994; Bergero et al., 1994; Polat et al., 2004). کارایی زئولیت در جذب مواد به عوامل مختلفی بستگی دارد از جمله عوامل محیط و روش استفاده از آن و همچنین عوامل فیزیکی و شیمیایی مربوط به زئولیت (Mokarami & Emadi, 2002; Papaioannou et al., 2002).

هدف از این مطالعه بررسی کارایی زئولیت طبیعی در حذف غلظت کشنده آمونیاک و جلوگیری از تلفات ماهی می‌باشد.

مواد و روش کار

۲۵۰ عدد بچه ماهی قزل‌آلای رنگین کمان با میانگین وزنی ۱۵ گرم (۲۱ - ۹/۵ گرم) از کارگاه پرورش ماهی استان فاضل آباد از توابع استان گلستان تهیه و در یک استخر (۲۵×۲۰×۰/۸ متر) بصورت جداگانه نگهداری شدند. آزمایشات با استفاده از روش آب ساکن (Static Method) در شرایط ثابت دما و pH (۷/۷±۰/۱) و دمای ۱۶±۱ درجه سانتیگراد صورت گرفت. مدت زمان آزمایش برای هر گروه ۲۴ ساعت بود. برای تعیین غلظت آمونیاک کل پس از تعیین حجم آب (۵۰ لیتر) به ازاء واحد حجم، کلرور آمونیوم (NH_4Cl) ساخت کارخانه Merck آلمان بصورت وزنی توزین و به آب اضافه گردید. بعد از گذشت ۲۴ ساعت میزان آمونیاک کل در ظروف آزمایش توسط دستگاه اسپکتروفتومتر با طول موج ۴۵۰ نانومتر اندازه‌گیری شد. زئولیت مورد نظر زئولیت طبیعی از نوع کلینوپتیلولیت با ۹۰ درصد خلوص بود که از شرکت افروند توسکا - ایران تهیه گردید. زئولیت‌های مورد بررسی پس از شستشو و رفع آلودگی سطح آن از مواد آلی با استفاده از هاون دستی، بصورت آرد، با اندازه بین ۰/۱۵-۰/۱۲۵ میلیمتر مورد استفاده قرار گرفت. ماهیها در ۵ گروه و سه تکرار با ۱۳ عدد ماهی در هر گروه در معرض غلظت‌های مختلف آمونیاک کل (صفر، ۱۰، ۱۵، ۲۰ و ۲۵ میلی‌گرم در لیتر) قرار داده شد. تعیین این غلظت‌ها براساس یکسری آزمایشات مقدماتی بود که در آن

مختلف آمونیاک و با استفاده از شیب خط رگرسیون غلظت نیمه‌کشنده آمونیاک در ۲۴ ساعت (LC_{50}) برابر با ۱۵/۷۷ میلی‌گرم در لیتر آمونیاک کل ($N-NH_4$) بود (نمودار ۲). میزان بدست آمده با استفاده از رابطه زیر برابر با ۰/۲۸ میلی‌گرم در لیتر آمونیاک غیر یونیزه ($N-NH_3$) بود (اسوبودا و ویکوسووا، ۱۳۷۴).

$$NH_3 - N = NH_4 - N / 10^{(10.07 - 0.033 T - pH)} + 1$$

با اضافه کردن مقادیر مختلف زئولیت به آب (۲، ۵، ۱۰، ۱۳ و ۱۵ گرم در لیتر) درصد بقاء در ۲۴ ساعت بترتیب برابر با صفر، ۲۰، ۶۰، ۹۰ و ۱۰۰ درصد بود (نمودار ۳). همانطوریکه در نمودار نشان داده شده است با افزایش مقادیر زئولیت به آب درصد بقاء نیز افزایش می‌یابد. افزودن ۱۵ گرم در لیتر زئولیت در غلظت کشنده آمونیاک (۲۵ میلی‌گرم در لیتر آمونیاک کل) توانست در مدت ۲۴ ساعت از تلفات ۱۰۰ درصد ماهی جلوگیری کند (جدول ۲). اندازه‌گیری خصوصیات فیزیکی و شیمیایی آب بعد از آزمایشات اختلاف خیلی معنی‌داری را در کاهش سختی و آمونیاک کل آب نشان دارد ($P < 0.01$) (جدول ۳).

در ماهیانی که در معرض غلظت کشنده آمونیاک کل قرار داشتند، علائم ظاهری شامل بی‌قراری شدید، خم شدن ناگهانی عضلات تنه، باز و بسته شدن سرپوشه‌های آبششی و دهان، حرکات تشنجی، برخورد با کناره‌های آکواریوم، سعی در بیرون پریدن، بلعیدن هوا از سطح، پر خونی و قرمز شدن آبششها مشاهده گردید.

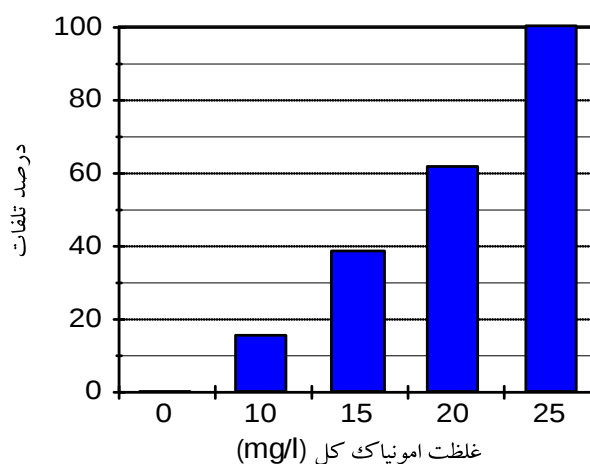
غلظت‌های فرضی از آمونیاک کل از جمله ۳، ۵، ۲۷، ۳۰، ۴۰ و ۵۰ مورد استفاده قرار گرفت. براساس این آزمایشات درصد تلفات از صفر تا ۱۰۰ درصد در مدت ۲۴ ساعت بدست آمد. بدین طریق غلظت‌های نهایی بدست آمد. یک گروه ۱۳ تایی از ماهی‌ها هم بعنوان گروه شاهد در نظر گرفته شد. بدلیل عدم کارایی هواده در خروج آمونیاک، در آزمایشات از سنگ هوا بعنوان هواده استفاده شد. خصوصیات فیزیکی (دما و اکسیژن) و شیمیایی (pH، سختی و آمونیاک) آب در ابتدا و انتهای آزمایش اندازه‌گیری شد. برای مشخص کردن اثرات کلینوپتیلولیت در پیشگیری از مسمومیت با آمونیاک از مقادیر ۲، ۵، ۱۰، ۱۳ و ۱۵ گرم در لیتر آرد کلینوپتیلولیت در غلظت کشنده آمونیاک کل (۲۵ میلی‌گرم در لیتر) استفاده شد. نتایج با استفاده از نرم‌افزار Minitab و آزمون Least Significance (LSD) Difference و رگرسیون خطی مقایسه شدند.

نتایج

درصد تلفات ماهی در غلظت‌های مختلف آمونیاک کل پس از گذشت ۲۴ ساعت تعیین شد (جدول ۱). در غلظت‌های ۱۰، ۱۵، ۲۰ و ۲۵ میلی‌گرم در لیتر آمونیاک کل درصد تلفات در ۲۴ ساعت در شرایط دمایی 16 ± 1 درجه سانتیگراد، اکسیژن محلول ۱۱-۱۰ میلی‌گرم در لیتر و $pH = 7.7 \pm 1$ بترتیب برابر با ۵/۱۵، ۳۸/۴، ۶۱/۳۸ و ۱۰۰ درصد بود (نمودار ۱). همانطوریکه در این نمودار نشان داده شده است با افزایش غلظت آمونیاک درصد تلفات نیز افزایش می‌یابد. با رسم منحنی تغییرات تلفات در غلظت‌های

جدول ۱: تغییرات تلفات ماهی در غلظت‌های مختلف آمونیاک کل (میلی‌گرم در لیتر) طی ۲۴ ساعت، حجم آب ۵۰ لیتر و تعداد ماهی در هر گروه ۱۳ عدد

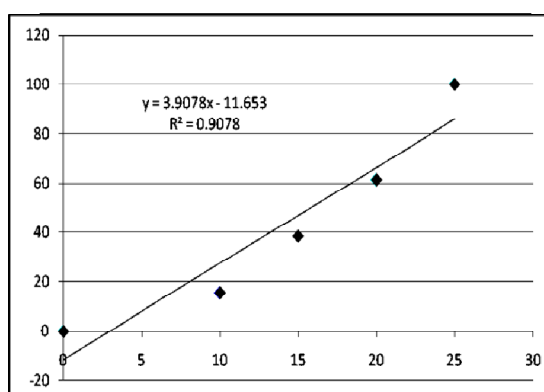
گروه	غلظت آمونیاک کل (میلی‌گرم در لیتر)	غلظت آمونیاک غیر یونیزه (میلی‌گرم در لیتر)	تعداد تلفات	درصد تلفات
شاهد	۰	۰	۰	۰
۱	۱۰	۰/۱۷	۲	۱۵/۳۸
۲	۱۵	۰/۲۶	۵	۳۸/۴
۳	۲۰	۰/۳۵	۸	۶۱/۵
۴	۲۵	۰/۴۴	۱۳	۱۰۰

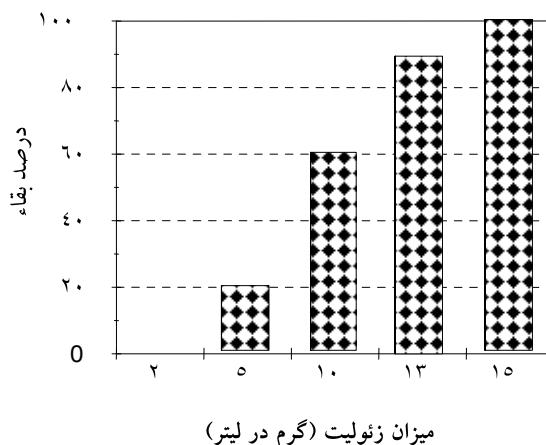
نمودار ۱: هیستوگرام تغییرات تلفات ماهی در غلظت‌های مختلف آمونیاک کل (میلی گرم در لیتر) طی ۲۴ ساعت، حجم آب ۵۰ لیتر و تعداد ماهی در هر گروه ۱۳ عدد

جدول ۲: تغییرات درصد بقاء با آرد زنولیت (گرم در لیتر) در مقابل غلظت کشنده آمونیاک کل (میلی گرم در لیتر) طی ۲۴ ساعت، حجم آب ۵۰ لیتر، تعداد ماهی در هر گروه ۱۰ عدد

گروه	مقدار زنولیت (گرم در لیتر)	تعداد تلفات	درصد تلفات
شاهد	۰	۱۰	۱۰۰
۱	۲	۱۰	۱۰۰
۲	۵	۸	۹۰
۳	۱۰	۴	۶۰
۴	۱۳	۱	۲۰
۵	۱۵	۰	۰

نمودار ۲: منحنی رگرسیون تغییرات تلفات ماهی در غلظت‌های مختلف آمونیاک کل (میلی گرم در لیتر) طی ۲۴ ساعت، حجم آب ۵۰ لیتر، تعداد ماهی در هر گروه ۱۰ عدد

نمودار ۳: هیستوگرام تغییرات درصد بقا با آرد زئونیت (گرم در لیتر) در مقابل غلظت کشنده آمونیاک کل (میلی گرم در لیتر) طی ۲۴ ساعت، حجم آب ۵۰ لیتر، تعداد ماهی در هر گروه ۱۰ عدد

جدول ۳: میانگین و انحراف معیار مربوط به فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی آب طی ۲۴ ساعت در مقابل آرد زئونیت

گروه	pH	آمونیاک کل (میلی گرم در لیتر)	سختی کل (میلی گرم در لیتر)
شاهد	7.8 ± 1^a	25^a	400^a
۱۵ گرم در لیتر آرد زئونیت	7.7 ± 1^a	0.6 ± 0.3^b	345.33 ± 18.58^b

a, b بیانگر معنی دار بودن داده می باشد ($P < 0.01$).

بحث

با توجه به اهمیت مسمومیت با آمونیاک در سیستم‌های پرورشی و تلفات ناشی از آن در آبزیان تاکنون مطالعات زیادی صورت گرفته است (Sommair & Boyd, 1993; Chen, 1992; Knoph & Thorud, 1996; Person *et al.*, 1995; Alcaraz, 1999; Ruyet *et al.*, 1997; 1996). افزایش آمونیاک به آب سبب بروز تظاهراتی در رفتار و ساختار ماهی شد که شامل خم شدن عضلات تنه، تحریکات عصبی، پرخونی آبششها، عدم تعادل و شنای ناموزن و نهایتاً مرگ ماهی می‌باشد. این امر با یافته‌های سایر محققین مطابقت دارد. بعد از گذشت ۲۴ ساعت غلظت کشنده آمونیاک کل برای ماهی قزل‌آلا برابر ۲۵ میلی‌گرم در لیتر بدست آمد. با استفاده از منحنی تغییرات درصد تلفات در غلظت‌های مختلف آمونیاک و معادله خط

رگرسیون غلظت نیمه کشنده در ۲۴ ساعت (LC_{50}) معادل ۱۵/۷۷ میلی‌گرم در لیتر آمونیاک کل (معادل ۰/۲۸ میلی‌گرم در لیتر آمونیاک غیر یونیزه براساس درجه حرارت و pH) است هر چند عدد بدست آمده در این آزمایش با عدد بدست آمده برای سایر گونه‌های آبزیان متفاوت است (اسوبودا و ویکوسووا، ۱۳۷۴؛ Knoph, 1996). شاید این امر بدلیل حساسیت گونه‌های مختلف در برابر آمونیاک و همچنین شرایط آزمایشی برای هرگونه داشته باشد. اسوبودا و ویکوسووا (۱۳۷۴) غلظت نیمه کشنده (LC_{50}) را برای آزاد ماهیان در ۲۴ ساعت بین ۰/۰۵ تا ۰/۰۸ میلی‌گرم در لیتر آمونیاک غیر یونیزه بیان کردند. البته میزان بدست آمده در شرایط آزمایشی (۰/۲۸ میلی‌گرم در لیتر آمونیاک غیر یونیزه) در شرایط ایده‌آل برای ماهی بدست آمده ۱۰۵

است. در محیطهای پرورشی با توجه به اینکه عوامل مضر دیگر از جمله سولفید هیدروژن، متان و همچنین شرایط نامساعد محیطی از جمله کمبود اکسیژن و بالا بودن درجه حرارت نیز ممکن است وجود داشته باشد، لذا این عوامل می‌توانند سمیت آمونیاک را تشدید کند. بنابراین مقادیر کمتر آمونیاک نیز می‌تواند باعث تلفات در ماهی شود. همین امر شاید دلیل تفاوت در اعداد بدست آمده باشد. Muir (۱۹۸۲) سطوحی از آمونیاک غیریونیزه را که باعث کاهش رشد ماهیان آب شیرین می‌شود بین ۰/۱-۰/۱ میلی گرم در لیتر بیان کرد. وی آستانه سطح آمونیاک را که تأثیر روی رشد انواع ماهیان دارد بشرح زیر عنوان نمود: قزل‌آلای رنگین کمان برابر ۰/۱۰۳ میلی گرم در لیتر، گربه ماهی کانالی (*Ictaluras Punctatus*) برابر ۰/۱۰۶-۰/۰۵ میلی گرم در لیتر، خورشید ماهی (*Solea sp.*) برابر ۰/۰۶۶ میلی گرم در لیتر، ماهی پهن Turbot برابر ۰/۱۱ میلی گرم در لیتر و مار ماهی اروپایی برابر ۰/۱۲ میلی گرم در لیتر. Chen (۱۹۹۲) بیان داشت که ماکزیمم قابل قبول آمونیاک که رشد را ۱-۲ درصد کاهش می‌دهد برای پست لاروهای میگو پنائیده برابر با ۰/۱ آمونیاک غیریونیزه می‌باشد. وی حداکثر سمیت قابل قبول Maximum Acceptable Toxicant Concentration (MATC) برای میگوها را کمتر از ۵ میلی گرم در لیتر آمونیاک کل یا ۰/۰۳۵ میلی گرم در لیتر آمونیاک غیریونیزه عنوان کرد. Alcaraz (۱۹۹۹) غلظت نیمه کشنده (LC_{50}) را برای پست لاروهای میگوی سفید (*Penaeus setiferus*) بعد از گذشت ۴۸ و ۲۴ ساعت بترتیب برابر با ۱/۲۱ و ۱/۴۹ میلی گرم در لیتر آمونیاک غیریونیزه گزارش داد. Ruyet و همکاران (۱۹۹۷) غلظت نیمه کشنده (LC_{50}) را برای ماهی پهن Turbot بعد از گذشت ۲۸ روز برابر با ۰/۹۵ میلی گرم در لیتر آمونیاک غیریونیزه بدست آورد. در حالیکه توقف رشد ماهی را در غلظت ۰/۸ میلی گرم در لیتر آمونیاک غیریونیزه بدست آورد که علت آنرا کاهش دریافت غذا و عدم بهره‌گیری از آن دانست. وی همچنین اظهار داشت بیشترین تغییرات در پلاسمای خون است که ارتباط نزدیکی با غلظت آمونیاک خون دارد. Knoph (۱۹۹۶) غلظت نیمه کشنده (LC_{50}) را بعد از گذشت ۴۸ ساعت برای اسمولتهای ماهی آزاد معادل ۵۹/۴ میلی گرم در لیتر آمونیاک کل (۰/۳۴ میلی گرم آمونیاک در لیتر آمونیاک

غیریونیزه) بدست آورد. Person و همکاران (۱۹۹۵) غلظت نیمه کشنده آمونیاک (LC_{50}) را برای باس دریایی بعد از گذشت ۹۶ ساعت برابر ۴۰ میلی گرم در لیتر آمونیاک کل (معادل ۱/۷ میلی گرم در لیتر آمونیاک غیریونیزه) و برای ماهی سیم دریایی معادل ۵۷ میلی گرم در لیتر آمونیاک کل (معادل ۲/۵ میلی گرم در لیتر آمونیاک غیریونیزه) گزارش داد. درخصوص استفاده از زئولیت در کاهش آمونیاک بصورت آزمایشی نیز مطالعاتی صورت گرفته است اما بطور عملی و در حضور ماهی مطالعات کمی صورت گرفته است. Bergero و همکاران (۱۹۹۴) ظرفیت برداشت آمونیاک را از پساب آبی‌پروری توسط زئولیت مورد مطالعه قرار دادند. در این آزمایش از ۶ نوع زئولیت اروپایی برای حذف آمونیاک استفاده گردید (فیلیپسیت، چابازایت، کلینوپتیلولیت، موردنیت، لومونتیت و آنالسیم). در بین آنها فیلیپسیت و کلینوپتیلولیت از همه موثرتر بودند. چابازایت با میزان ماده زئولیتی کمتر، کارایی کمتری را نشان داد. بطوریکه با بکارگیری ۱۰۰ گرم زئولیت در ۴۵ لیتر آب غلظت انتهای آمونیاک از ۱۰ میلی گرم در لیتر به ۳/۳ میلی گرم در لیتر برای چابازایت و ۲/۰۶ میلی گرم در لیتر برای فیلیپسیت و ۲/۰۲ میلی گرم در لیتر برای کلینوپتیلولیت رسیده است. Sommai و Boyd (۱۹۹۳) تأثیر فرمالین، زئولیت، تولیدات باکتریایی و هوادهی را بر کاهش آمونیاک مورد مطالعه قرار دادند. در این آزمایش افزودن ۲ گرم در لیتر زئولیت کلینوپتیلولیت توانست غلظت آمونیاک را به میزان ۹۰-۸۰ درصد کاهش دهد. مطالعات مختلف نشان داده است، هر چه ذرات زئولیتی ریزتر باشد، سطح تماس مولکولها بیشتر شده و میزان جذب بیشتر می‌شود (Farhangi, 2010; Farhangi & Hajimoradloo, 2009; Sommai & Boyd, 1993). بنابراین در آزمایشات از آرد کلینوپتیلولیت استفاده شد. Sommai و Boyd (۱۹۹۳) بیان داشتند هر چه ذرات زئولیت ریزتر باشد میزان بیشتری از آمونیاک جذب زئولیت می‌شود و زئولیت‌های پودر شده تأثیر بیشتری در کاهش آمونیاک نسبت به نمونه‌های درشت‌تر دارد. Hajimoradloo و Farhangi (۲۰۰۹) و Farhangi (۲۰۱۰) طی آزمایشات مختلف، اثرات هوادهی و دانه‌بندی زئولیت را بر کیفیت آب مطالعه نمودند. آنها ثابت کردند، استفاده از آرد زئولیت در مقایسه با گرانول و دانه زئولیت جذب بیشتری برای آمونیاک دارند.

آزمایشات مختلف نشان می‌دهد، هواده‌ها در کاهش آمونیاک از آب نقشی ندارند به همین لحاظ در آزمایشات از هواده استفاده شد (Farhangi; Sommai & Boyd, 1993; Ver & Chiu, 1986) (& Hajimoradloo, 2009).

با این وجود مقدار زئولیت بکار گرفته شده برای قزل‌آلا به مراتب بیشتر از مقدار زئولیت بکار رفته برای ماهی کپور است (یعنی ۱۵ گرم در لیتر) این امر حساسیت ماهی قزل‌آلا را نسبت به ماهی کپور و سایر ماهیان پرورشی نشان می‌دهد. با توجه به اینکه در محیط‌های پرورشی قزل‌آلا امکان افزایش آمونیاک تا حد کشنده (۲۵ میلی‌گرم در لیتر آمونیاک کل) کمتر رخ می‌دهد، چرا که همواره عوامل نامساعد دیگری در محیط وجود دارند که سمیت آنرا تشدید می‌کند، لذا کاربرد ۱۵ گرم در لیتر زئولیت ضروری بنظر نمی‌رسد. ضمن اینکه کاربرد این میزان زئولیت (۱۵ میلی‌گرم در لیتر) در محیط‌های پرورشی مقرون به صرفه نیست، مگر در سیستم‌های فوق متراکم ماهی (مدار بسته)، به همین جهت پیشنهاد می‌شود از مقادیر بین ۵-۲ گرم در لیتر زئولیت فقط جهت پیشگیری از تلفات استفاده شود.

تشکر و قدردانی

بدینوسیله از همکاری صمیمانه مهندس نعیمی (مسئول آزمایشگاه هیدورشی می دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان) که صمیمانه ما را در اجرای این طرح یاری نمودند، تشکر و قدردانی می‌نمایم.

منابع

اسووبودا، ز. و ویکوسووا، ب.، ۱۳۷۴. تشخیص، پیشگیری و درمان بیماری‌ها و مسمومیت‌های ماهی. ترجمه: مصطفی شریف روحانی. معاونت تکثیر و پرورش آبزیان. انتشارات سبز رویش، ۲۵۶ صفحه.

چالکش امیری، م.، ۱۳۷۸. اصول تصفیه آب. انتشارات نشر ارکان اصفهان. ۴۴۲ صفحه.

Alcaraz G., 1999. Acute toxicity of ammonia and nitrite to white shrimp *penaeus setiferu* post larvae. Journal of the World Aquaculture Society, 30:90-97.

استفاده از زئولیت به میزان ۱۵ گرم در لیتر توانست از تلفات ماهی در غلظت کشنده آمونیاک (۲۵ میلی‌گرم در لیتر آمونیاک کل) جلوگیری کند و تلفات را به صفر برساند. بدین ترتیب عملاً کاربرد زئولیت در کاهش آمونیاک آب و جلوگیری از تلفات ماهی به اثبات می‌رسد. هر چند در ماهیانی که زنده مانده‌اند هنوز درجات خفیفی از ضایعات ناشی از آمونیاک دیده می‌شود که می‌تواند در دراز مدت و در طول دوره پرورش بهبود یابد یا اینکه اعمال فیزیولوژی جانور را تحت تأثیر قرار داده و سبب اختلالات رشدی گردد. پس از بکار بردن زئولیت در غلظت کشنده آمونیاک و بعد از گذشت ۲۴ ساعت میزان آمونیاک موجود در آکواریوم‌ها اندازه‌گیری شد که نسبت به میزان اولیه آن بسیار جزیی بود (۰/۶ میلی‌گرم در لیتر آمونیاک کل) و پس از گذشت ۲۴ ساعت اختلاف خیلی معنی‌داری در جذب آمونیاک کل بدست آمد ($P < 0.01$). این امر نشان می‌دهد زئولیت توانسته قسمت اعظم آمونیاک را جذب خود کند. این امر با سایر یافته‌های بدست آمده مطابقت دارد (Sommai & Boyd, 1993; Bergero *et al.*, 1994). Boyd و Sommai نشان دادند استفاده از ۲ گرم در لیتر زئولیت کلینوپتیلولیت توانسته است ۸۰-۹۰ درصد آمونیاک را از آبی که حاوی ۳-۲ میلی‌گرم در لیتر آمونیاک کل است حذف کند.

Bergero و همکاران (۱۹۹۴) نشان دادند استفاده از زئولیت فیلپسیت به میزان ۱۰۰ گرم در ۴۵ لیتر آب توانسته است غلظت آمونیاک کل را بعد از ۲۴ ساعت از ۱۰ میلی‌گرم در لیتر به ۲/۰۶ میلی‌گرم در لیتر در شرایط آزمایشگاهی بدون ماهی برساند. همچنین آزمایشات نشان داد کاربرد ۱۵ گرم در لیتر زئولیت توانست بعد از گذشت ۲۴ ساعت سختی کل را از ۴۰۰ میلی‌گرم در لیتر به ۳۴۵/۳۳ گرم در لیتر کاهش دهد. در این آزمایش ثابت گردید، زئولیت مورد آزمایش ضمن کاهش آمونیاک کل، سختی کل را نیز کاهش می‌دهد. با توجه به تمایل جذبی زئولیت به یون آمونیوم، مشخص است که قدرت جذب آمونیاک کل به مراتب بیشتر از سختی کل است. البته این امر می‌تواند در کارآیی جذب زئولیت نسبت به کاهش آمونیاک تأثیر بگذارد، ضمن اینکه آب‌های مختلف، سختی‌های متفاوتی دارند که می‌تواند محدودیت در استفاده از زئولیت را ایجاد کند.

- Bergero D., Boccignone M., Dinatale F. and Forneris G., 1994.** Ammonia removal capacity of European natural zeolite tuffs: Application to aquaculture waste water. *Aquaculture and Fisheries*, 25:813-821.
- Chen J.C., 1992.** Effects of ammonia on growth and molting of *penaeus japonicus* juveniles. *Aquaculture*, 104:249-260.
- Farhangi M. and Hajimoradloo A.M., 2009.** Role of aeration and adding Zeolite to remove TAN-total ammonia nitrogen- in fish culture systems. 1ST International Congress on Aquatic Animal Health Management and Disease, January 27-28, Tehran, Iran.
- Farhangi M., 2010.** Effects of natural Zeolites on water quality used in fish culture. 2nd IIZC Iran International Zeolite Conference, April 29-30, Tehran, Iran.
- Gattardi G. and Galli E., 1985.** Natural zeolite. Universita di Modena vias. Eufemia. 409P.
- Kayabali K. and Kezer H., 1998.** Testing the ability of bentonite amended natural zeolite (clinoptilolite) to remove heavy metals from liquid waste. *Environmental Geology*, 34:95-100.
- Knoph M.B., 1996.** Gill ventilation frequency and mortality of Atlantic salmon (*salmo salar*) exposed to high ammonia levels in seawater. *Water Research*, Oxford. 30:837-842.
- Knoph M.B. and Thorud K., 1996.** Toxicity of ammonia to Atlantic salmon (*salmo salar*) in seawater effects on plasma osmolality, ion, ammonia, urea and glucose levels and hematologic parameters. *Comparative Biochemistry and Physiology*, 11:375-381.
- Mokarami, Gh. and Emadi H., 2007.** Study of application of zeolite (Clinoptilolite) in salt water by absorption of ammonia and its effects on growth and survival *penaeus indicus*. *Iran journal of fisheries sciences*. 2:127-138.
- Muir J.F., 1982.** Recirculated water system in aquaculture. In: (J.C. Chen, 1992 ed). Effects of ammonia on growth and molting of *penaeus japonicus* juveniles. *Aquaculture*, 104:249-260.
- Mumpton F.A. and Fishman P.H., 1977.** The application of natural Zeolites in animal science and aquaculture. In: (D. Bergero, M. Boccignone, F. Natale, G. Forneris, G.B. Palmegiano, L. Roagna, B. Sicuro, 1994). Ammonia removal capacity of European natural Zeolite tuffs: Application to aquaculture waste water. *Aquaculture and Fisheries*, 25:813-821.
- Papaioannou D.S., Kyriakis S.C., Papasteriadis A., Roubies N., Yannakopoulos A. and Alexopoulos C., 2002.** Effect of in-feed inclusion of a natural Zeolite (clinoptilolite) on certain vitamin, macro and trace element concentrations in the blood, liver and kidney tissues of sows. *Research in Veterinary Science*, 72: 61-68.
- Person L.E., Chartois H. and Quemener L., 1995.** Comparative acute ammonia toxicity in marine fish and plasma ammonia response. *Aquaculture*, 136:1-2,181-194.
- Polat E., Karaca M., Demir M. and Nacionus A., 2004.** Use of natural Zeolite (clinoptilolite) in agriculture. *Journal of Fruit and Ornamental Plant Research*, 12:183-189.
- Ruyet J.P.L., Giland R. and Roux A.L.E., 1997.** Chronic ammonia toxicity in juvenile turbot (*scophthalmus maximus*). *Aquaculture*, 154:155-171.

Silapajarn O., Silapajarn K. and Boyd C., 2006.

Evaluation of Zeolite products used for aquaculture in Thailand. *Journal of the World Aquaculture Society*, 13(1):136-138.

Sommai C.H. and Boyd C., 1993. Effects of

zeolite, formalin, bacterial augmentation and aeration on total ammonia nitrogen concentration. *Aquaculture*, 116:33-45.

Ver L.M.B. and Chiu Y.N., 1986. The effect of

paddlewheel aerators on ammonia and carbon dioxide removal in intensive pond culture. *In:* (C.H. Sommai & C. Boyd, 1993). Effects of Zeolite, formalin, bacterial augmentation and aeration on total ammonia nitrogen concentration. *Aquaculture*, 116:33-45.

The effect of zeolite (Clinoptilolite) in removing ammonia lethal concentration in Rainbow Trout (*Oncorhynchus mykiss*)

Farhangi M.^{(1)*} and Hajimoradloo A.M.⁽²⁾

s.farhangi@yahoo.com

1-Higher Education Complex of Gonbad City, P.O.Box: 163 Gonba, Iran

2- Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, P.O.Box: 386

Gorgan, Iran

Received: December 2009

Accepted: May 2011

Keywords: Tissue lesions, Water refining, Water quality

Abstract

Clinoptilolite efficiency on absorption of ammonia in rainbow trout was studied. The fish specimens weighted 9.5-21g and were exposed to four different concentrations of total ammonia as N-NH₄ including: 10, 15, 20, and .25mg/l. A group of 13 fish was considered as control. Lethal concentration was determined after 24 hours. Under stable temperature and pH conditions (T= 16±1 ° C, pH= 7.7±1), the lethal concentration of total N-NH₄ was 25mg/l (as ionized N-NH₃=0.44mg/l based on temperature and pH). In lethal concentrations of ammonia, different amounts of zeolite (2, 5, 10, 13 and 15g/l) were used. Application of 15g/l of the zeolite prevented mortalities in the fish. A significant difference was found in reduction of total ammonia and total hardness through application of zeolite after 24 hours (P<0.01). The maximum mortalities occurred in early time of experiment. The histopathological lesions of gill, kidney and liver were studied.

*Corresponding author